

ματι sunt homines demissi animi, qui, quam nihil boni in se sit, sentiunt & confitentur, peccatorumque veniam a deo petunt. Vocantur alias ταπεινοὶ Iac. 4, 6, 1 Pet. 5, 5: in malam partem Apoc. 3, 17.

Πυγμή, ἤς, ἡ, pugnis. Marc. 7, 3 πυγμῆ, certatim, vel, vt Camerarius vertit: iterum atque iterum: alii aliter.

Πυκνός, ἡ, ὄν, creber, a, um: neutr. plur. πυκνά, aduerbialiter capitur, saepe. Luc. 5, 33.

Πυκνῶς, adu. saepe, crebro. Comparat. πυκνότερον, saepius. Act. 24, 26.

Πυκτένω, pugil sum, pugilem ago. 1 Cor. 9, 27. A πυκτής, pugil.

Πύλη, ἡς, ἡ, porta. Matth. 7, 13.

Πυλῶν, ὄνος, δ, vestibulum: idem quod πρόθυρον, ε, τὸ, Luc. 16, 20: item ipsa porta, ianua. Apoc. 21, 13.

Πυθάνομαι, percontor, sciscitor. imperf. ἐπυθάνομαι, ἔ, ετο. α. 2 ἐπυθάνομαι, ἔ, ετο. α. 2 infinit. πυθέσθαι. Ioh. 13, 24. part. a. 2 πυθόμενος, quum cognouisset. Act. 23, 33.

Πῦρ, πυρός, τὸ, ignis. Matth. 17, 15.

Πυρά, ἄς, ἡ, pyra, lignorum strues igni subiecto ardens. Act. 28, 2 f.

Πύργος, ος, ὁ, turris. Marc. 12, 1.

Πυρέσσω, febricito, febrilaboro. Praef. part. πυρέσσω, ἔ, σα, ον. Matth. 8, 14 & Marc. 1, 30.

Πύρενος, υς, ον, igneus, a, um. Apoc. 9, 17.

Πυρόω, ᾶ, υρο, accendo. F. ὠσω. P. πεπύρωκα. praef. pass. πυρόομαι, ἔ,μαι, υρο. praef. pass. infinit. πυρόεσθαι, ἔ,σθαι. 1 Cor. 7, 9. partic. πυρόμενος, ἔ,μενος, ε. 2 Pet. 3, 12. praet.

πε-